L'Alt Empordà

■ Dos milions d'euros és el que li costaria a l'empresa fabricant d'un producte encarregat d'eliminar les larves de mosquit que acostument a fer niu entre els nombrosos camps d'arròs de la comarca per homologar-lo. Malauradament l'empresa no està disposada a fer aquesta inversió i la Unió Europea ha dictaminat prohibir el seu ús a partir de l'1 de gener de 2008. Els agricultors d'arròs es troben en aquests moments que no tenen cap altre producte alternatiu al que ja utilitzaven.

Els productors d'arròs es queden sense fitosanitari per eliminar els mosquits

✓ L'empresa encarregada de la seva comercialització **havia d'invertir 2 milions d'euros** per poder homologar el producte ✓ La Unió Europea en **prohibirà el seu ús a partir de l'1 de gener de 2008**

M. Estarriola, Castelló d'Empúries.

La Unió Europea no ha autoritzat l'ús el producte que s'emprava fins avui per tal d'eliminar les larves de mosquits dels conreus d'arròs de la comarca de l'Alt Empordà i de moment els agricultors es troben que no tenen cap alternativa. El resultat d'això no ha estat pel fet que el producte sigui nociu o tingui cap mena d'efecte secundari, simplement radica en què l'empresa encarregada de la seva fabricació no ha volgut fer la inversió necessària per tal d'homologar el producte i la Unió Europea no autoritzarà el seu ús a partir del proper 1 de gener.

Això, segons el responsable del departament de control de mosquits de la Badia de Roses i al Baix Ter, Eduard Marquès, pot provocar seriosos problemes l'any vinent i més si es té en compte que entre l'Alt i el Baix Empordà hi ha vuit milions de metres quadrats d'arrossars i que abans de procedir a la seva total fumigació s'hi trobaven 200 larves de mosquits per cada metre quadrat.

«Agafeu aquestes 200 larves i les multipliqueu per els vuit milions de metres quadrats i en surt una xifra amb molts de zeros amb tots els mosquits que naixerien. Aquest és un problema bastant greu, sobretot per l'activitat com també pot ser una molèstia de cares als residents i als turistes», comentava Marquès.

L'empresa que comercialitzava aquest proucte no l'ha homologat perquè a banda de l'Empordà només es feia servir en tres punts concrets més de França, Grècia i Itàlia i la inversió de més de dos milions d'euros que seria necessària de fer per homologar-lo no li compensa amb els beneficis que en treuria. El problema resideix en què ara mateix en el mercat no hi ha cap alternativa a aquest producte que no obtindrà el vistiplau de la Unió Europea.

JAUME PURCALLAS

ARROSSAR. Aquest és un dels camps de Castelló d'Empúries que és anualment un focus de larves de mosquits.

Des de fa gairebé vint anys, el Servei de Control de Mosquits porta utilitzant aquest producte, que ja no es podrà localitzar al mercat. No obstant, confien en què molt aviat alguna empresa assumeixi el compromís d'elaborar una alternativa al producte «abate-temefos». Sinó, s'hauria de trobar una alternativa natural als productes que s'hi destinen.

Enguany, la campanya de fumigació dels arrossars ha finalitzat molt satisfactòriament per als responsables de l'ens, després d'haver tractat més de 5.000 hectàrees en total de superfície. *«Les trampes instal·lades als arrossars ens indiquen que el nivell és molt més baix que en altres ocasiones i, per tant, tenim menys larves»*, va explicar Marquès.

Durant períodes de 10-12 dies, s'han fumigat tots els camps propers a Castelló d'Empúries amb la comoditat i la rapidesa que ofereix un helicòpter, el qual ha representat ser la gran novetat respecte a anteriors campanyes.

El Servei de Control de Mosquits de la Badia de Roses i el Baix Ter va començar a fumigar amb l'ajuda d'un helicòpter les 800 hectàrees d'arrossars de l'Alt i el Baix Empordà per prevenir la proliferació d'aquests insectes. Marquès apuntava el passat mes de juny que una de les alternatives als productes químics que avui en dia s'utilitzen i que ben aviat prohibirà la Unió Europea és un peix que actua *«com a depredador natural»*, tot i que Marquès alerta que és un tractament molt més car.

En aquest sentit els agricultors es troben en aquests moments sense saber quina solució aplicar.

■ **En el mercat ara mateix no hi ha cap alternativa a aquest producte**

■ **Una alternativa seria fer servir un peix depredador, però és molt car**

Sense constància de la presència de més mosquit tigre

M.E., Castelló d'Empúries.

Eduard Marquès explica que *«de moment no tenim constància del mosquit tigre, tot i que a altres punts de Catalunya ja ha estat localitzat»*. Des del Servei de Control de Mosquits es demana a la població que si algú observa un comportament virulent del caràcter dels mosquits i identifica l'espècie es posi en contacte amb el telèfon de l'ens per combatre amb rapidesa i eficàcia la seva presència. A diferència dels mosquits autòctons, el mosquit tigre no pessiga dins els habitatges, sinó fora, i és una espècie molt més agressiva que les altres.

El mosquit tigre (*Aedes albopictus*) pertany a la família *Culicidae*, es caracteritza pel color del seu abdomen punxegut i potes de bandes blanques i negres. Té una longitud d'uns 5 mil·límetres. Com altres espècies de mosquits, la femella posseeix una trompa fina i allargada, el probòscide, que a manera de punxó, utilitza per picar i extreure sang dels mamífers, de la qual aprofita les proteïnes que necessita per al desenvolupament dels ous. Els mascles de l'espècie, igual que la d'altres mosquits, s'alimenten de nèctar.

ODeG

TREBALLANT. Eduard Marquès estudiant una larva al laboratori.

Aquesta és catalogada com una espècie invasora originària del sud-est d'Àsia, havent-se estès per Amèrica i Europa des de 1979 i posteriorment per la zona del Pacífic . Es creu que la seva arribada es podria haver produït durant el transport de persones, o de mercaderies amb restes d'aigua acumulada com poden ser pneumàtics emprats, plantes ornamentals com seria el cas del bambú, entre d'altres.

A Europa s'ha detectat a Albània, Itàlia, França, Bèlgica, Suïssa, Hongria, Montenegro i Grècia. Pel que fa a Catalunya, es va notificar la seva presència l'estiu de 2004 en la població de Sant Cugat del Vallès havent-se estès a alguns municipis circumdants, sense que hagués comportat transmissió de malalties fins al moment, encara que la seva picada, fins i tot a través de la roba és molt molesta, podent-se produir fins i tot en hores diürnes en les quals les espècies autòctones no solen picar. Aquestes es reproduеïxen en ninxols ecològics on existeixin petites quantitats d'aigua sobretot si es troben en llocs ombrejats per exemple jardins amb plantes.